

Regeling van de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van
4 december 2003,
Directie Sociale Verzekeringen, nr. SV/F&W/2003/90418, houdende
vaststelling van het begrip vakantie en de perioden van vakantie met behoud
van recht op uitkering op grond van de Werkloosheidswet (Vakantieregeling
WW)

**De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
Gelet op artikel 19, vijfde lid, van de Werkloosheidswet;**

BESLUIT:

Artikel 1. Begripsbepalingen

1. Van vakantie genieten als bedoeld in artikel 19, eerste lid, onderdeel k, van de Werkloosheidswet is sprake gedurende de periode waarover de werknemer:
  - a. verklaart vakantie te genieten;
  - b. niet verklaart vakantie te genieten, maar daarvan, gelet op de feitelijke omstandigheden, kennelijk sprake is.
2. In deze regeling wordt verstaan onder dagen: maandag tot en met vrijdag danwel dinsdag tot en met zaterdag.

Artikel 2. Vakantie met behoud van uitkering

1. De werknemer kan per kalenderjaar gedurende 20 dagen vakantie genieten met behoud van zijn recht op uitkering op grond van de Werkloosheidswet.
2. In afwijking van het eerste lid geldt een termijn van 65 dagen voor de werknemer, bedoeld in de artikelen 1, eerste lid, onderdeel b, en 3, eerste lid, van de Regeling vrijstelling verplichtingen WW.

Artikel 3. In mindering brengen

- Op het aantal dagen, bedoeld in artikel 2, wordt in mindering gebracht:
- a. vijf maal het aantal hele weken voor de eerste werkloosheidsdag in het desbetreffende kalenderjaar, gedeeld door 13;

b. het aantal dagen waarop de werknemer in het desbetreffende kalenderjaar vakantie heeft genoten met behoud van zijn recht op uitkering op grond van de Werkloosheidswet, met uitzondering van vakantiedagen die tevens nationale of christelijke feestdagen zijn.

Artikel 4. Afronding

Het aantal dagen, berekend volgens de voorgaande artikelen, wordt rekenkundig op hele dagen afgerond.

Artikel 5. Overgangsbepaling

De werknemer die op 31 december 2003 op grond van artikel 2, tweede lid, van de regeling van de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 23 januari 1992, nr. 92342 (Stcrt. 19), per kalenderjaar gedurende 13 weken vakantie kon genieten met behoud van zijn recht op uitkering op grond van de Werkloosheidswet kan, in afwijking van artikel 2, eerste lid, in 2004 gedurende maximaal 65 dagen vakantie genieten met behoud van zijn recht op uitkering op grond van de Werkloosheidswet, voorzover hij voor de datum van inwerkingtreding van deze regeling verplichtingen daartoe is aangegaan.

Artikel 6. Intrekking

De regeling van de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 23 januari 1992, nr. 92342 (Stcrt. 19), wordt ingetrokken.

Artikel 7. Inwerkingtreding

Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 januari 2004.

Artikel 8. Citeertitel

Deze regeling wordt aangehaald als: Vakantieregeling WW.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

's-Gravenhage, 4 december 2003
de Minister van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

(A.J. de Geus)

Toelichting

Algemeen

Op grond van artikel 19, vijfde lid, onderdelen a en b, van de Werkloosheidswet (WW) kunnen bij ministeriële regeling regels worden gesteld met betrekking tot het begrip vakantie genieten en met betrekking tot de vaststelling van de periode gedurende welke de werknemer met behoud van zijn uitkering vakantie kan genieten. Met de onderhavige regeling wordt van deze bevoegdheid gebruik gemaakt.

De met de onderhavige regeling ingetrokken ministeriële regeling betrof tot 1 januari 2002 een besluit van achtereenvolgens de Sociale Verzekeringsraad, het Tijdelijk instituut voor coördinatie en afstemming en het Landelijk instituut sociale verzekeringen. Met de intrekking van die regeling en het vaststellen van de onderhavige regeling is thans volledig duidelijk – zonder dat een aantal overgangsrechtelijke regelingen hoeven te worden geraadpleegd – dat er een ministeriële regeling is met betrekking tot de vaststelling van het begrip vakantie en de perioden van vakantie met behoud van recht op uitkering op grond van de WW en wat die regeling inhoudt.

Op grond van deze regeling hebben uitkeringsgerechtigden in het kader van de WW recht op 20 dagen (vier weken) per kalenderjaar waarin zij met behoud van uitkering met vakantie mogen gaan. De oudere werknemer die op grond van de Regeling vrijstelling verplichtingen WW blijvend is vrijgesteld van de verplichtingen gericht op arbeidsinpassing heeft recht op 65 dagen (13 weken) per kalenderjaar vakantie met behoud van uitkering.

Indien een uitkeringsgerechtigde met vakantie gaat en in deze vakantieperiode een nationale of algemeen erkende christelijke feestdag voorkomt, die niet op een zaterdag of zondag valt maar op een werkdag, dan wordt deze feestdag niet in mindering gebracht op het aantal vakantiedagen waarop een betrokkene aanspraak kan maken. Bij werknemers in het bedrijfsleven en ambtenaren worden dergelijke feestdagen die op een werkdag vallen, ook niet in mindering gebracht op het tegoed aan vakantiedagen.

Artikelsgewijs

Artikel 1

In het eerste lid van dit artikel wordt aangegeven wat wordt verstaan onder het genieten van vakantie als bedoeld in artikel 19, eerste lid, onderdeel k, van de WW. Met betrekking tot onderdeel a van dit artikel wordt opgemerkt dat de eventuele bereidheid van de werknemer om zich tijdens de vakantieperiode te houden aan de wettelijke voorschriften niet van belang is. Deze bereidheid neemt niet weg dat in die periode sprake is van genieten van vakantie. Onderdeel b van dit artikel is van belang in de situatie waarin de werknemer niet verklaart of zelfs ontkent vakantie te genieten, maar hiervan gelet op de feitelijke omstandigheden kennelijk wel sprake is.

Op grond van het tweede lid van dit artikel wordt in deze regeling onder “dag” verstaan maandag tot en met vrijdag of dinsdag tot en met zaterdag. Dit zijn de dagen zijn waarover uitkering wordt verstrekt. In beginsel wordt uitgegaan van maandag tot en met vrijdag. In het geval dat in het uitkeringssysteem wordt uitgegaan van een week die loopt van dinsdag tot en met zaterdag, wordt onder dag verstaan dinsdag tot en met zaterdag.

Artikel 2

In artikel 2 van deze regeling is aangegeven gedurende welke periode de werknemer met behoud van recht op uitkering vakantie kan genieten. Uitkeringsgerechtigden in het kader van de WW hebben recht om met behoud van uitkering 20 dagen (vier weken) per kalenderjaar op vakantie te gaan. Voor oudere werknemers die op grond van de Regeling vrijstelling verplichtingen WW onder andere zijn vrijgesteld van de verplichtingen gericht op arbeidsinpassing geldt een termijn van 65 dagen (13 weken). Dit betreft ten eerste de werknemers die 64 jaar of ouder zijn op de eerste dag van werkloosheid. Voorts betreft het de werknemers die op 31 mei 1999 ouder zijn dan 57,5 jaar en van wie de eerste werkloosheidsdag gelegen is voor 1 januari 2004 en de werknemers die op 31 december 2003 57,5 jaar of ouder zijn en bij wie de eerste werkloosheidsdag gelegen is op of voor 1 januari 2003.

Artikel 3

In artikel 3 van deze regeling wordt bepaald dat bij de vaststelling van het aantal dagen dat de werknemer vakantie kan genieten met behoud van WW-uitkering een aantal dagen in mindering wordt gebracht op het in artikel 2 genoemde aantal. In de eerste plaats dient rekening gehouden te worden met het aantal dagen voorafgaand aan de eerste werkloosheidsdag waarover de betreffende werknemer geacht wordt vakantierechten te hebben opgebouwd. Op het aantal dagen genoemd in artikel 2 wordt daarom in mindering gebracht vijfmaal het aantal hele weken voor de eerste werkloosheidsdag, gedeeld door dertien. Voorts dient het aantal dagen in mindering te worden gebracht waarop de werknemer in het desbetreffende kalenderjaar vakantie heeft genoten met behoud van zijn recht op uitkering op grond van de WW, met uitzondering van de vakantiedagen die tevens nationale of christelijke feestdagen zijn.

Artikel 5

Op grond van artikel 2, tweede lid, van de regeling van de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 23 januari 1992, nr. 92342 (Stcrt. 19) kon de werknemer die 57,5 jaar of ouder en werkloos is gedurende 13 weken vakantie genieten met behoud van zijn recht op uitkering ingevolge de WW. Op grond van artikel 2, tweede lid, van de onderhavige regeling bestaat slechts voor een beperkte groep werknemers van 57,5 jaar of ouder die werkloos zijn de mogelijkheid om gedurende 65 dagen vakantie te genieten met behoud van uitkering. Werknemers van 57,5 jaar of ouder die op 31 december 2003 gedurende 13 weken vakantie konden genieten met behoud van uitkering, maar die op grond van de onderhavige regeling slechts recht hebben op 20 dagen vakantie met behoud van recht op uitkering zijn er wellicht vanuit gegaan dat zij in 2004 eveneens recht zouden hebben op 13 weken. Het is mogelijk dat zij op grond van deze overtuiging reeds verplichtingen zijn aangegaan met betrekking tot 2004 voor het houden van vakantie die de periode van 20 dagen overschrijdt. Het wordt niet

redelijk geacht dat deze werknemers over het aantal dagen dat die vakantie(s) de 20 dagen overschrijdt het recht op WW-uitkering zouden verliezen of dat zij (een deel van) hun vakantie zouden moeten annuleren. Om deze reden is bepaald dat de betreffende werknemers in afwijking van artikel 2, eerste lid, in 2004 gedurende maximaal 65 dagen vakantie kunnen genieten met behoud van het recht op uitkering, uitsluitend voorzover de betreffende werknemer voor 1 januari 2004 daadwerkelijk verplichtingen daartoe is aangegaan. Indien een werknemer verplichtingen is aangegaan voor 1 januari 2004 die ertoe strekken dat hij 30 dagen vakantie zal genieten in 2004, zou hij dus recht hebben op 30 dagen vakantie met behoud van zijn recht op uitkering.

De Minister van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

(A.J. de Geus)